

Proprium Sanctorum.

Pars Æstiva.

IN FESTO
 Patrocinii S. Joseph.
 Sponsi B. M. V. Confess.
 (Ex Dom. III. post Pascha.)
 Duplex ij. classis.

Omnia ut in Officio vo-
 tivo de S. Joseph [289]
 præter Lectiones. Anti-
 phonæ duplicantur.

In I. Nocturno.
 De libro Génesis.

Lectio j. Cap. xxxix.

Gitur Joseph
 ductus est in
 Ægyptum,
 emitque eum
 Pútiphar eunúchus Pha-
 raónis princeps exercitus,
 vir Ægyptius, de manu
 Ismaelitarum, a quibus
 perductus erat. Fuitque
 Dóminus cum eo, et erat
 vir in cunctis prospere

agens : habitavitque in
 domo dómni sui, qui ópti-
 me nóverat Dóminum esse
 cum eo, et ómnia, quæ
 géreret, ab eo dirigi in
 manu illius. Invenitque
 Joseph grátiam coram dó-
 mino suo, et ministrabat
 ei, a quo præpósitus óm-
 nibus gubernabat crédi-
 tam sibi domum, et uni-
 vèrsa quæ ei trádita fúe-
 rant : benedixitque Dó-
 minus dómui Ægyptii
 propter Joseph, et multi-
 plicávit tam in ædibus
 quam in agris cunctam
 ejus substantiam : nec
 quidquam áliud nóverat,
 nisi panem quo vescebá-
 tur. Erat autem Joseph
 pulchra facie, et decórus
 aspéctu.

R. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens :
 * Quibus ille respóndit :
 Ite ad Joseph. **V.** Salus nostra in manu tua est : respice nos tantum, et læti serviémus regi.— Quibus.

Lectio ij. Gen. cap. xli. c

Placuit Pharaóni consilium et cunctis ministris ejus : locutusque est ad eos : Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiorem et consimilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet : uno tantum regni sólio te præcedam. Dixitque rursus Pháraon ad Joseph : Ecce, constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus : vestivitque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

R. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dómimum universæ domus ejus :
 * Exaltávit me, ut salvos faceret multos pópulos.
V. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medullam terræ.— Exaltávit.

Lectio iij. Gen. cap. xli. f

Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptiaca, Salvatórem mundi. Deditque illi uxórem Aseneth filiam Putiphære sacerdotis Heliopóleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis Pharaónis) et circumvit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annórum : et in manipulos redactæ ségetes congregatæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundantia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundantia tritici, ut arénæ maris coæquaretur, et cópia mensúram excéderet. **R.** Jam. [291]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardini Senénsis.

Serm. j. de S. Joseph.

Lectio ib.

Mnium singulárium gratiarum alicui rationábili creatúræ communicárum generális régula est, quod, quandocúmque divina grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublimem statum, ómnia charismata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus officio necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putativo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutritius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scilicet Filii ejus, et sponsæ suæ : quod officium fidelíssime prosecútus est. Cui propterea Dóminus ait : Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

R. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et dextera tua suscepit me :

*Protéctor meus, et cornu salutis meæ, et suscéptor meus. **V.** Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.—Protéctor.

Lectio v.

Sicómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Virgini matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscépere digna facta est : sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dignitas promissum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divina dignatio repromisit. Mérito igitur figurátur per illum patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cælo, qui cæléstem vitam tribuit, cum multa solértia enutrivit.

R. Státuet filios suos sub tégmine illius, et subramis ejus morábitur : protegétur sub tégmine illius a fervóre, * Et in glória ejus requiescet. **V.** Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. — Et in glória.

Lectio vi.

Profécito dubitándum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam illi exhibuit, dum ágeret in humanis, tamquam filius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium æternæ beatitudinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dicere : Intra in gáudium : ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infinita submégens. Memento igitur nostri, beate Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum puta-

tívum Fílium intercéde ; sed et beatíssimam Virgí- nem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ mater est ejus, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat per infinita sæcula sæculórum. Amen.

R. Si consistant. [293]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. **Cap. iij.**

In illo tēpore : Factum est autem, cum baptizaretur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Lib. 3. de Consensu Evang.

Manifestum est illud, quod ait : Ut publicet gáudium æternæ beatitudinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dicere : Intra in gáudium : ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infinita submégens. Memento igitur nostri, beate Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum puta-

quo génius, álterum a quo fúerit adoptátus. Antiqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi filios fácerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo génius, sed a quo fúerat adoptátus, suscepisse in Evangélio suo, cujus progenitores sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

R. Joseph fili David noli timére accipere Mariam conjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem filium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. **V.** Ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. — Et vocábis.

Lectio viij.

CUM enim necesse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris originem tenéret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptáverat Joseph : quem probabilius intelligimus adoptántis originem tenuisse quam eum, qui nóluit Joseph génum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrábat? Matthæus au-

tem dicens, Abraham génuít Isaac, Isaac génuít Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, génuít, perseverans, donec in último diceret, Jacob autem génuít Joseph, satis exprésit ad eum patrem se perduxisse originem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génius erat.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum ; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem : Ex Ægypto vocávi filium meum. — Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Quamquam si étiam Lucas génum dice- ret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignentem, ab áltero adoptántem patrem fuisse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dicitur non carne, sed caritate genuisse quem filium sibi adoptáverit. At vero étiam nos quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natúra, atque substántia

sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

Ex Lectionibus viij. et ix. fit una, si alia Lectio ix. occurrat. Te Deum. 18.

Festa Maii.

Prima die non impedita, dicitur Offic. Defunctor.

DIE I. MAII.
SS. Philippi et Jacobi
Apostolorum.

*Duplex ij. classis.
Omnia de Comuni
Apostol. [2] præter sequ.*

IN I. VESPERIS.
*Añæ de Laudibus. 392.
Ad Magnif. Aña.* Non turbetur cor vestrum, neque formidet : creditis in Deum, et in me credite : in domo Patris mei mansiones multæ sunt.

Oratio ut in Laud. 392.

AD MATUTINUM.

In I. Nocturno.
Incipit Epistola catholica beati Jacobi Apostoli.

Lectio j. Cap. j.

MAcobus Dei, et Domini nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes varias

incidéritis : scientes quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet : ut sitis perfecti et integri in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat : et dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hæsitans.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. *℣.* Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. — Estote.

Lectio ij.

QUI enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur et circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino. Vir duplex animo incostans est in omnibus viis suis. Gloriatur autem frater humilis in exaltatione sua : dives autem in humilitate sua, quoniam sicut flos fœni transibit : exortus est enim sol cum ardore, et arefecit fœnum, et flos ejus decidit, et de-

cor vultus ejus depéruit : ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. *℣.* Et inveniétis réquiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iij.

BEatus vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo cum tentatur, dicat quoniam a Deo tentatur : Deus enim intentator malorum est : ipse autem neminem tentat. Unusquisque vero tentatur a concupiscencia sua abstractus, et illéctus. Deinde concupiscencia cum concéperit, parit peccatum : peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi.

℟. Dum steteritis. [10]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hilippus Bethsædæ natus, unus ex duodecim Apostolis, qui primum a Christo

Domino vocati sunt : a quo cum accepisset Nathanael, venisse Messiam in lege promissum, ad Dominum deductus est. Quam vero Christus eum familiariter adhiberet, illud facile declarat, quod Gentiles Salvatorem videre cupientes, ad Philippum accesserunt : et Dominus cum in solitudine hominum multitudinem pascere vellet, sic Philippum affatus est : Unde ememus panes ut manducent hi? Is, accepto Spiritu sancto, cum ei Scythia ad prædicandum Evangelium obtigisset, omnem fere illam gentem ad christianam fidem convertit. Postræmo cum Hierápolim Phrygiæ venisset, pro Christi nomine cruci affixus, lapidibusque obrutus est, Kalendis Maii. Ejus corpus ibidem a Christianis sepultum, postea Romam delatum, in basilica duodecim Apostolorum una cum corpore beati Jacobi Apostoli conditum est.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti

amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. — Isti sunt.

Lectio v.

Acobus frater Domini, cognomento Justus, ab ineunte ætate vinum et siceram non bibit, carne abstinuit, nunquam tonsus est, nec unguento, nec balneatus. Huic uni licebat ingredi in Sancta sanctorum. Idem lineis vestibus utebatur : cui etiam assiduitas orandi ita callum genibus obdlexerat, ut duritie, cameli pellem imitaretur. Eum post Christi ascensionem Apostoli Jerosolymorum Episcopum creaverunt : ad quem etiam princeps Apostolorum misit, qui nuntiaret se e carcere ab Angelo eductum fuisse. Cum autem in concilio Jerosolymis controversia esset orta de lege et circumcissione : Jacobus Petri sententiam secutus, ad fratres habuit concionem, in qua vocationem Gentium probavit : fratribusque absentibus scribendum esse dixit, ne Gentibus jugum Mosaicæ legis imponerent. De quo et ló-

quitur Apostolus ad Galatas : Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum fratrem Domini.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete.

Lectio vi.

Tanta autem erat Jacobo vita sanctitas, ut fimbriam vestimenti ejus certatim homines cuperent attingere. Nam is nonaginta sex annos natus, cum triginta annis illi Ecclesiæ sanctissime præfuisset, Christum Dei Filium constantissime prædicans, lapidibus primum appetitur, mox in altissimum templi locum adductus, inde precipitatus est. Qui confractis cruribus, jacens semivivus, manus tendebat ad cœlum, Deumque pro illó-

rum salute deprecabatur his verbis : Ignosce eis Domine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratione, graviter ejus capite fullonis fuste percusso, animam Deo reddidit, septimo Nerónis anno, et juxta templum ubi precipitatus fuerat, sepultus est. Unam scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est.

R. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xiv.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, et in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxvij. in Joann.

Rigenda est nobis, fratres, ad Deum major intentio, ut verba sancti Evangelii, quæ modo in nostris auribus sonuerunt, etiam mente capere utcumque possimus. Ait enim Dominus Jesus : Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, et in me credite. Ne mor-

tem tamquam homines timèrent, et ideo turbarentur, consolatur eos, etiam se Deum esse contestans. Creditis, inquit, in Deum, et in me credite. Consequens est enim, ut si in Deum creditis, et in me credere debeatis : quod non esset consequens, si Christus non esset Deus.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Calicem.

Lectio viii.

Creditis in Deum, et in eum credite, cui natura est, non rapina, esse æqualem Deo : semetipsum enim exinanivit, non tamen formam Dei amittens, sed formam servi accipiens. Mortem metuitis huic formæ servi : non turbetur cor vestrum : suscitabit illam forma Dei. Sed quid est, quod sequitur, In domo Patris mei mansiones multæ sunt : nisi quia et sibi metuebant? Unde turbetur cor vestrum. Quis time eorum

non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri : Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℞. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℞. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória. Quorum.

Lectio ix.

TAmquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur : sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt : si quo minus dixissem vobis : Quia vado paráre vobis locum : a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros : quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior : in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito. Te Deum. 18.

**AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.**

1. Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis.

2. Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum.

3. Tanto témpore * vobiscum sum, et non cognovistis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum.

4. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum.

5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte.

Capit. Hymnus et ℞. de Communi. [17]

Ad Bened. Añæ. Ego sum via, veritas, et vita : nemo venit ad Patrem, nisi per me.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitate lætificas : præsta quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruímur exémplic. Per Dóminum.

AD HORAS.

Añæ de Laud. supra.
Capit. et ℞. brevia de Communi. [18]

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laud. 392. Reliqua de Communi. [18]

Ad Magnificat, Añæ. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánsierint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis.

DIE II. MAIL.

S. Athanasii

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. [70] præter seq.

In utrisq. Vesp. ad Magn.

Añæ. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℞. Amávit.

Oratio.

DXáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Thanásius Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Ale-

xáandro Episcopo Alexandrínno Diáconus factus est : in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicænum concílium, ubi cum Arii impietátem represississet, tantum ódium Ariánorum suscepit, ut ex eo témpore ei insídias moliri nunquam destítierint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Ariánorum Episcopórum, subornárunnt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulisset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus Présbyter : qui símulans se esse Athanásium, Ego ne, inquit, mulier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánte : Tu mihi vim attulísti : idque jure jurándo affírmans, júdicum fidem obstestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulieris impudéntia.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Nihil proficiet ini-

micus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v.

Arsenium quoque Episcopum ab Athanasio interfecit Ariani pervulgavit: quem dum occulte detinent, manum mortui deferunt in iudicium, ab Athanasio ad usum magicæ artis Arsenio amputatam criminantes. At Arsenius noctu aufugiens, cum se in conspectu totius concilii staret, Athanasii inimicorum impudentissimum scelus aperuit. Quod illi nihilominus magicis artibus Athanasii tribuentes, vitæ ejus insidiari non desistebant. Quamobrem in exilium actus, in Gallia apud Treviros exsulavit. Gravibus deinceps ac diuturnis sub Constantio imperatore, Arianorum fauore, tempestatibus jactatus, et incredibiles calamitates perpessus, magnam orbis terræ partem peragravit; ac sæpe e sua Ecclesia eiectus, sæpe etiam in eandem et Julii Romani Pontificis auctoritate, et Constantii imperatoris, Constantii fratris, patrocinio, decretis quo-

que concilii Sardicensis, ac Jerosolymitani, restitutus est; Ariani interea illi semper infestis: quorum pertinacem iram, et summum vitæ discrimen fugiens, in sicca cisterna quinque annis se abdidit, ejus rei tantum conscio quodam Athanasii amico, qui eum clam sustentabat.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Constantio mortuo, cum Julianus Apostata, qui ei in imperio successit, exsules Episcopos ad suas Ecclesias redire permisisset, Athanasius Alexandriam reversus, summo honore exceptus est. Sed non multo post, iisdem Ariani impellentibus, a Juliano exagitatus, rursus discedere cogitur. Cumque ab ejus satellitibus ad necem conquireretur, qua fugiebat navicula conversa in contrariam fluminis partem, iis qui se insequabantur, ex in-

dustria occurrat: et quaerentibus, quantum inde abesset Athanasius, respondit eum non longe abesse: itaque illos contrarium tenentes cursum effugit, atque Alexandriam rediens, ibidem usque ad Juliani obitum occultus permansit. Qui paulo post Alexandriæ alia exorta tempestate, quatuor menses in paterno sepulcro delituit. Ac denique ex tot tantisque periculis divinitus ereptus, Alexandriæ mortuus est in suo lectulo, sub Valente: cujus vita et mors magnis nobilitata est miraculis. Multa pie et ad illustrandam catholicam fidem præclare scripsit, sexque et quadraginta annos in summa temporum varietate Alexandrinam Ecclesiam sanctissime gubernavit.

R. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x. c

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequerentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apologia de fuga sua, ante medium.

In lege præceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro sæculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moyse antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniëlem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat,) tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

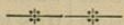
Lectio viij.

HÆC cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversatiõnis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dõminus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis : et hoc institutum homines ad perfectiõnem ducit. Nam quod Deus jussit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur, quemadmodum et nos abscondere se; et cum persecutiõnem pateretur, fugere, et insidias declinare : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volébat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

R. In medio Ecclésiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dõminus spiritu sapiëntiæ et intellectus. **V.** Jucunditatem et exultatiõnem thesaurizavit super eum. — Et implevit. **Gloria Patri.** Et implevit.

Lectio ix.

AT vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsi se abscondebant. Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolébant insidiantibus se temere tradere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dõnum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apóstolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset. **Te Deum.** 18.

DIE III. MAIL.
In Inventione S. Crucis.
Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 403.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]

Hymnus.

VExilla Regis prod-eunt :
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.

Impléta sunt, quæ concinit

David fideli carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Præteritum pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,
In hac triumphi gloria,
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

V. Hoc signum Crucis erit in cælo. **R.** Cum Dõminus ad judicandum venerit.

Ad Magnif. Añæ. O Crux, splendidior cunctis astris, mundo celebris, hominibus multum amabilis, sanctior universis : quæ sola fuisti digna portare talentum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera : salva præsentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam.

Oratio.

Deus, qui in præclara salutiferæ Crucis inventionione, passionis tuæ miracula suscitasti: concede, ut vitalis ligni prætio, æternæ vitæ suffragia consequamur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifixum, * Venite adoremus. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus.

PAnge lingua gloriōsi
Lāuream certāminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triūmphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolātus vicerit.

De parēntis protoplāsti
Fraude Factor cōdolens,
Quando pomi noxiālis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notāvit,
Damna ligni ut sōlveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopōscerat;
Multifōrmis proditōris
Ars ut artem fālleret,
Et medēlam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitūdo tēporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cōnditor;

Atque ventre virgināli
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Cōnditus præsepia:
Membra pannis involūta

Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filiōque;
Par decus Paraclito:
Unius, Triniq̄ue nomen
Laudet universitas.

Amen.

In I. Nocturno.

Añā. Inventæ Crucis festa recōlimus, cujus præcōnium univērsū per orbem micānti lūmine fulget.

Psalmi de Comm. unius Martyris. [30]

Añā. Sancta crux extollitur a cunctis rēgibus, virga rēgia erigitur, in qua Salvator triumphavit.

Añā. O Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris, quibus te effera præconiis, quoniam vitam nobis cœlitē præparasti?

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. **R.** Cum Dominus ad iudicandum venerit.

De Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Gálatas.

De Epistola ad Philip-
penses.

Lectio j.**Cap. iij. b**

Uicūmque ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim: Maledictus omnis, qui non permanserit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis ut faciat ea. Quoniam autem in lege nemo justificatur apud Deum, manifestum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fecerit ea, vivet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum: quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno; ut in Gēntibus benedictio Abraham fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem.

R. Gloriosum diem sacra veneratur Ecclēsia, dum triumphale reseratur lignum: * In quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, callidum aspidem superavit. **V.** In ligno pendens nostræ salutis semitam Verbum Patris invenit. — In quo Redemptor.

Lectio ij.**Cap. ij.**

HOC enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrēstrium, et infernorum, et omnis lingua confiteatur quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. Crux fidelis inter omnes, arbor una nobilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, germine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit. **V.** Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. — Dulce lignum.

De Epístola ad Colosenses.

Lectio iij. **Cap. ij. b**

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis : in quo et circumcisi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui esséti in delictis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delicta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud cruci : et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salutis auctor própria morte mortem ómnium superávit. **V.** Crux præcellénti decóre fúlvida, quam Hélena

Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. — In qua. **Glória Patri.** In qua.

In II. Nocturno.

Añã. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium.

Psalmi de Comm. unius Martyris. [34]

Añã. Funestæ mortis damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Añã. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

V. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi. **R.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio ib.

Ost insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divinitus accépto signo Domínice Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit : ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis

memóriam, post centum circiter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad præsepe Salvatóris, et in loco resurrectionis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulacro.

R. Nos autem gloriári oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus. **V.** Tuam Crucem adorámus Dómine, et recólimus tuam gloriósam passió-nem. — Per quem.

Lectio b.

ITaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces erútæ sunt, reper-túsque seórsum ab illis Crucis Domínice título : qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non appareret, eam dubitatióne sustulit miraculum. Nam Macárius Jerosolymórum Episcopus, factis Deo précibus, singulas cruces cuidam féminæ gravi morbo laboránti admóvit : cui cum reliquæ nihil profuissent, adhibita tértia Crux statim eam sanávit.

R. Dum sacrum pignus cœlitus revelátur, Christi fides roborátur : * Adsunt

prodígia divína in virga Móysi prímities figuráta. **V.** Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. — Adsunt.

Lectio bj.

HElena, salutári Cruce invénta, magnificéntissimam ibi extrúxit ecclésiám, in qua partem Crucis reliquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantino filio détulit : quæ Romæ repósite fuit in ecclésiá sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoríanis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fuerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplicium cúquam adhiberétur : ita res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fuerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad iudicándum venerit. * Tunc manífesta erunt abscondita cordis nostri. **V.** Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit iudicáre sæculum per ignem. — Tunc. **Glória Patri.** Tunc.

In III. Nocturno.

Añã. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Virg. [134]

Añã. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus : fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos, alleluia.

Añã. Salvator mundi salva nos, qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nomini tuo Domine. **Lectio** sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

Cap. iij.

IN illo tempore : Erat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. **Tractatu xj. in Joannem, post initium.**

Icodemus ex his erat, qui crediderant in nomine Jesu, videntes signa et pro-

digia, quæ faciebat. Superius enim hoc dixit : Cum autem esset Jerosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine ejus. Quare crediderunt in nomine ejus? Sequitur, et dicit : Videntes signa ejus, quæ faciebat. Et de Nicodemo quid dicit? Erat princeps Judæorum, nomine Nicodemus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi : Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nomine ejus. Et ipse unde crediderat? Sequitur : Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit : * Quæ sola digna fuit portare pretium hujus sæculi. **V.** Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dominus ad judicandum venerit. — Quæ sola.

Lectio vij.

SI ergo Nicodemus de illis multis erat, qui crediderant in nomine ejus, jam in isto Nicodemo attendamus, quare Jesus non se credebatur eis. Respondit Jesus, et dixit ei : Amen, amen dico tibi, nisi

quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fuerint denuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credebatur eis. Tales sunt omnes catechumeni : ipsi jam credunt in nomine Christi, sed Jesus non se credit eis.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis : * Ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. **V.** Non misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. — Ut omnis. **Gloria Patri.** Ut omnis.

Lectio ij.

INtendat et intelligat caritas vestra. Si dixerimus catechumeno : Credis in Christum? Respondet, Credo, et signat se cruce Christi : portat in fronte, et non erubescit de Cruce Domini sui. Ecce credit in nomine ejus. Interrogemus eum : Manducas carnem Filii hominis, et bibis sanguinem Filii hominis? Nescit quid dicimus, quia Jesus non se credidit ei. **Te Deum. 18.**

Occurrente Lectione nona Festi simplicis, vel de Homilia, Lectioni octavæ nona conjungitur.

AD LAUDES,

et per Horas, Añã.

1. O magnum pietatis opus : * mors mortua tunc est, in ligno quando mortua vita fuit.

2. Salva nos * Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, miserere nobis.

3. Ecce Crucem Domini, * fugite partes adversæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, alleluia.

4. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis * de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Capitulum. Philipp. ij.

FRatres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.